

THAMNOPHISSEN, DEEL II: THAMNOPHIS SIRTALIS
SIMILIS.

Door: Jan van het Meer, Brakellaan 50, 1215 PK
Hilversum.

Inhoud: Verspreiding - Beschrijving - Het terrarium en de inrichting - De voeding - De voortplanting - Slot.

VERSPREIDING

Thamnophis sirtalis similis treffen we aan op het schiereiland Florida, in het Wakollagebied tot aan de Withlacoche rivier (zie Kaart 1).

BESCHRIJVING

Van deze *Thamnophis*-soort zijn de mannen zowel als de vrouwen tussen de 90 en 125 cm lang. Over het algemeen zijn de vrouwtjesdieren forser gebouwd dan de mannetjes. De kleur is meestal donkerbruin met een dofgele of beigebruine rugstreep. De blauwachtige zijstrepen lopen over de tweede en derde schubbenrij. De kleur van de buik is blauwachtig. Over het algemeen hebben de dieren zeven bovenlipschubben. Net als de *Thamnophis sirtalis parietalis* hebben ze negentien schubbenrijen als je rondom telt van buikschub links tot dito rechts. Ook deze dieren hebben één enkele aarsschub.

HET TERRARIUM EN DE INRICHTING

Het terrarium waarin ik deze dieren houd heeft de afmetingen 75x50x65 cm (lxbxh). Als verlichting wend ik een over de hele lengte van de bak gemonteerde tl-balk aan. Als warmtebron fungeert een

lamp van 25 Watt die gedurende de zomer de hele dag brandt (ongeveer 15 uur). Zodoende is de temperatuur gedurende de maanden april tot en met begin september boven in de bak ongeveer 35°C of hoger, terwijl onderin de bak overdag een temperatuur heerst van ongeveer 25°C. 's Nachts daalt de temperatuur tot huiskamerwarmte. In de wintermaanden laat ik de warmtebron uit. Er heerst in het terrarium dan een huiskamerklimaat, waardoor de slangen een soort van winterrust krijgen. Op 40 cm hoogte van de grond heb ik een plank gemonteerd die dient als plek om te zonnen. Het terrarium is voorzien van een ruime waterbak: 40 cm lang, 15 cm breed en 6 cm hoog. De vloerbedekking bestaat uit turfmoles. De waterbak heb ik op een plateau gezet, om te voorkomen dat de slangen hun drinkwater met turfmoles bevuilden. De dieren houden van klimmen. Daartoe is de bak een paar stronken rijk; verder kunnen ze zich onder de eveneens aanwezige kurkschors verschuilen. Ik heb geprobeerd de bak er aantrekkelijk uit te laten zien door er plastic planten in te zetten. Mijn ervaring is, dat echte planten snel doodgaan. Enerzijds doordat de temperatuur in het terrarium nogal snel te hoog is voor gewone planten, anderzijds doordat de slangen de planten gebruiken om in te klimmen en in te zonnen.

DE VOEDING

Ik geef mijn slangen hoofdzakelijk spiering met daaroverheen Gistocal of Carnicon gestrooid. Niet alle thamnophissen eten dat, vandaar dat ze ook wel eens wijting krijgen of, sporadisch, regenwormen.

DE VOORTPLANTING

Het mannetje probeert de gebruikelijke verrich-

Kaart 1. Verspreidingsgebied van *Thamnophis sirtalis similis*.

tingen uit te voeren: hij klimt op de rug van het vrouwtje, wier staart hij met de zijne omklemt. Hij probeert op die manier zijn cloaca op die van het vrouwtje te drukken met de bedoeling zijn hemipenis in te brengen. Het paren kan zowel op de grond als in de takken plaatsvinden. Wanneer het laatste het geval is, kan het wel eens gebeuren dat ze beide naar beneden tuimelen. Meestal wordt het liefdesspel op de begane grond weer voortgezet, of, als de lust voor dat moment over is, zie je ze in de loop van de dag of de avond opnieuw toenaaderingspogingen ondernemen.

Zodra de jongen uit het eivlies zijn gekropen, verschuilen ze zich overal in de bak. De ongeveer 22 cm grote jongen haal ik altijd bij de ouderdieren weg en breng ik onder in een apart terrarium. Er gaan verhalen, dat ouderdieren hun jongen al of niet abusievelijk voor voedsel aanzien en verorberen. Ikzelf heb wat dat betreft met mijn slangen die ondervinding niet gehad. Na een paar dagen beginnen ze te eten. Aanvankelijk voer ik ze spiering, in kleine stukjes gesneden, altijd bestrooid met Gistocal of Carnicon. Na verloop van tijd ga ik over op kleine spieringen, opnieuw voorzien van Gistocal of Carnicon. Ik heb mijn jongen nog nooit hoeven dwangvoederen.

SLOT

De *Thamnophis sirtalis similis* is zowel in de zomer als in de winter actief, daar ze niet in winterslaap gaan.

Ze worden ook wel eens *Thamnophis sirtalis floridana* genoemd, maar dat is naar mijn mening niet juist. Ik zou het op prijs stellen, als iemand mij omtrent dit laatste opheldering zou kunnen geven.

De volgende keer komt *Thamnophis sauritus proximus* aan bod.